

De voorbije week, op Aswoensdag, zijn wij terug aan de veertigdagentijd, de vasten begonnen. Hoeveel keer in ons leven hebben wij deze periode al niet reeds doorgemaakt?... En toch beginnen wij er iedere keer terug aan, ook dit jaar. Waarom eigenlijk? En dan nog in een tijd waarin mensen van over de hele wereld kampen met een pandemie en klimaatcrisis. Sommige doemdenkers spreken zelfs over de onafwendbare teloorgang van onze beschaving, de universele waarden, de Kerk, de jeugd, het onderwijs, enz. Uiteindelijk kunnen wij ons de vraag stellen: Wat is concreet nog de eigenlijke zin van deze veertigdagentijd met haar religieuze bezuinigingsmaatregelen?...

In het evangelie van deze eerste zondag van de vasten vinden wij echter weinig terug om pessimistisch te zijn; vinden wij weinig terug van een sombere sfeer die het woordje 'vasten' uitwasemt. We hebben namelijk te maken met het eerste optreden van Jezus, en bij nader toezien gaat het er eerder lustig aan toe! 'De tijd is vervuld, het Rijk Gods is nabij, geloof in de 'Blijde' Boodschap!' Die eerste woorden van Jezus zijn woorden van 'vreugde', een aanbod van 'heil', een kordaat antwoord op de menselijke vraag naar geluk.

In dit perspectief zit voor ons vandaag heel concreet een kans om in deze crisistijd de vastentijd te beleven als een 'oefenschool' in vreugde. Gunnen wij het onszelf nog om ondanks onze miserie nog blijde mensen te zijn? Wat mensen zoeken aan heil, geluk, genezing... wil God hen overvloedig schenken. Heel de Bijbel kan, denk ik, eigenlijk samengevat worden in dit éne zinnetje: 'God houdt zielsveel van de mensen en Hij wil niets liever dan ze dolgelukkig maken.' Vraag is natuurlijk: wat kunnen wij doen om blijde mensen te worden of te blijven? Wat kunnen wij doen om opnieuw, met eigen woorden en in eigen vormen, dat grote verhaal, die droom van Gods menslievendheid te vertellen en te vertalen? Ook al is het leven soms een onverbetterlijke hutsepot van goed en kwaad, van vreugde en lijden; is het leven geen aaneenrijging van blijde boodschappen.

Terloops wordt Johannes de Doper door Marcus, bijna tussen de lijnen, erbij gehaald. Heel Judea en alle inwoners van Jeruzalem kwamen naar hem toe voor een straaltje hoop. Jeruzalem, de godsdienstige stad bij uitstek, liep leeg en vanuit die leegte kon iets nieuws ontstaan. Hij riep en bleef roepen tegen alles in: 'God redt; Zijn koninkrijk zal zeker komen. Bekeer je. Gooi het over een andere boeg. Want God laat ons nooit los, wat er ook moge gebeuren. Bekijk alles eens vanuit die kant!' Johannes de Doper was hiermee als het ware een voorafschaduwing voor al degenen die zeggen dat er een nieuw begin mogelijk is. Maar ook dat zich bekeren een principiële keuze is die heel jouw leven kan om-keren. Het is een duidelijke vingerwijzing voor allen die zich nu bekeren en zich afkeren van het doemdenken waarmee mensen in deze tijd worden geconfronteerd. Zich als christen inzetten om er iets aan te doen, heeft meermaals als gevolg dat men heel wat kritiek kan krijgen en zelfs als naïef kan worden beschouwd.

Er was Johannes de Doper, er kwam Jezus... en opnieuw 'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij, bekeer je en geloof in de Blijde Boodschap.' Dat is precies de Blijde Boodschap, nl. dat het einde van een tijdperk niet het einde is, dat er met God altijd een nieuw begin mogelijk is. Dat is niet zomaar een beetje optimisme in een hedendaagse pessimistische tijd. Neen, het is 'geloof'! 'Geloof in de Blijde Boodschap', staat er. Dat wil zeggen, durf er met jouw

hele levenswijze achter staan. Dat is dus niet zomaar ergens in ons hoofd aannemen dat het wel waar zal zijn, alsof het niet anders zou kunnen!

We krijgen ook dit jaar weer veertig dagen de tijd om net zoals Jezus te worstelen met onze keuze voor een nieuw begin, voor een nieuw leven, voor nieuwe solidariteit, voor opnieuw ontdekte vrijheid om goed te doen, voor... Pasen!

We hoeven er ons niet ver voor te verplaatsen... werpen wij ons anker hier maar uit.... De woestijn, de plaats waar wij uitgenodigd worden ligt hier concreet waar we dag in dag uit leven. Hier is het waar we mogen worstelen om opnieuw Gods' droom in het vizier te krijgen! Verankerd in de hoop!

pr. Stani